

Sygn. akt IX Ka 1423/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogna Kuczyńska

Protokolant: protokolant sądowy Anna Wołowicz - Piłat

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Andrzeja Hojnowskiego

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2013 roku

sprawy **Ł. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art.178 a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Busku - Zdroju X Zamiejscowy, Wydział Karny z siedzibą w Pińczowie

z dnia 30 lipca 2013 roku sygn. akt X K 342/13

I. zmienia zaskarżony wyrok co do środka karnego orzeczonego w punkcie IV w ten sposób, że z zakresu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych wyłącza pojazdy do których prowadzenia wymagane jest prawo jazdy kategorii T;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego Ł. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 390 (trzysta dziewięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych za II instancję, w tym 370 (trzysta siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt. IX Ka 1423/13

UZASADNIENIE

Ł. K. został oskarżony o to, że w dniu 16 czerwca 2013 r. w D. gm. D. w powiecie (...) kierował w ruchu lądowym samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...)ER znajdując się w stanie nietrzeźwości na poziomie 1,03 mg/1 alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego - ciągnika rolniczego w stanie nietrzeźwości tj. o czyn z art. 178a § 4 kk.

Wyrokiem z 30 lipca 2013 r. Sąd Rejonowy w Busku- Zdroju:

I. oskarżonego Ł. K. uznał za winnego popełnienia zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu przy przyjęciu w ramach opisu, że był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Pińczowie z dnia 25 sierpnia 2010 roku w sprawie II K 216/10 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, a stanowiącego przestępstwo z art.178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie wymierzonej oskarżonemu Ł. K. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

III. na podstawie art. 71 § 1 k.k. i art. 33 § 1 i 3 k.k. orzekł oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki za 25 (dwadzieścia pięć) złotych;

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego Ł. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat z wyłączeniem spod zakazu kategorii T (uprawnienia do prowadzenia ciągników rolniczych) i z zaliczeniem na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 czerwca 2013 roku;

V. na podstawie art. 49 § 2 k.k. i art. 39 pkt 7 k.k. orzekł od oskarżonego Ł. K. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 460 (czteryście sześdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych w sprawie w tym 90 (dziewięćdziesiąt złotych wydatków i 370 (trzysta siedemdziesiąt) złotych opłaty.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł Prokurator Rejonowy w Pińczowie zaskarżając wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego.

Na podstawie art. 438 pkt 1 i 4 kpk prokurator zarzucił:

I. obrazę przepisu prawa materialnego art. 42 § 2 kk polegającą na faktycznym nieokreśleniu rodzaju pojazdów mechanicznych wyłączonych spod orzeczonego w pkt. I. wyroku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów takiego rodzaju, skoro odwołanie się przy tym orzeczeniu do kategorii prawa jazdy „T” i jednocześnie wskazanie, że wyłączenie dotyczy ciągników rolniczych, pozostawało w sprzeczności z przepisem art. 6 ust. 1 pkt. 11 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami (Dz. U. Nr 30 z 2011 r., póź. 151) i nie określiło jaki rodzaj pojazdów mechanicznych nie jest objęty orzeczoną karą,

II. rażąco niewspółmierność (łagodność) kary wymierzonej oskarżonemu Ł. K. za przypisane mu przestępstwo przewidziane w art. 178a § 4 kk wynikającą z warunkowego zawieszenia wykonania kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i wyłączenia spod zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych pojazdów do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kat. „T”, pomimo że warunkowego zawieszenia kary nie uzasadniały okoliczności czynu oskarżonego, a zwłaszcza wyjątkowo wysoki stan nietrzeźwości Ł. K., co w powiązaniu z brakiem okoliczności łagodzących nie pozwalało na przyjęcie, że zachodził szczególnie uzasadniony wypadek do zawieszenia wykonania kary oraz do wyłączenia spod zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych powyżej wskazanego ich rodzaju.

Podnosząc tak sformułowane zarzuty prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności i rozstrzygnięć z tym związanych, a zawartych w pkt. III wyroku oraz uchylenie orzeczenia z pkt. IV o wyłączeniu spod zakazu wskazanego tam rodzaju pojazdów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku.

Ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd Rejonowy nie budzą wątpliwości i nie były zresztą kwestionowane. Prawidłowe są również rozważania Sądu Rejonowego co do oceny prawnej zachowania oskarżonego.

Wymierzonej oskarżonemu kary nie można uznać za rażąco niewspółmiernie łagodną. Jest ona dostosowana do stopnia winy oskarżonego i szkodliwości społecznej jego czynu. Decydując o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności Sąd Rejonowy słusznie ustalił, że po stronie oskarżonego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Ustawodawca nie sprecyzował, co należy rozumieć przez „szczególnie uzasadnione przypadki”, o

których mowa w art. 69 § 4 kk, pozostawiając to ocenie Sądu orzekającego. W tym zakresie nie można rozstrzygać nie tylko w oderwaniu od okoliczności czynu przypisanego oskarżonemu w niniejszej sprawie ale i od uprzedniego skazania Ł. K., Biorąc pod uwagę stan faktyczny ustalony w niniejszej sprawie oraz stan faktyczny w sprawie II K 216/10 prawidłowy jest wniosek sądu o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawiania wolności. Rażąca niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy suma zastosowanych kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych za przypisane oskarżonemu przestępstwa nie uwzględnia należyście stopnia szkodliwości społecznej czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celów kary w zakresie społecznego oddziaływania oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie ma uczynić w stosunku do osób skazanych. Zważywszy na ogół kar i środków karnych orzeczonych zaskarżonym wyrokiem, kara wymierzona oskarżonemu jest współmierna do stopnia jego winy i szkodliwości społecznej jego czynu.

Odnosząc się do pierwszego zarzutu apelacji stwierdzić trzeba, że rację ma prokurator tylko w tym zakresie, w jakim podnosi wewnętrzną sprzeczność orzeczenia z punktu IV wyroku. Ta wada uniemożliwiłaby wykonanie wyroku w tej części. Zakres pojazdów, do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kategorii T jest szeroki, ciągniki rolnicze są tylko jednymi z nich. Nie oznacza to jednak konieczności uchylenia orzeczenia o wyłączeniu spod zakazu wskazanego tam rodzaju pojazdów, jak wskazuje prokurator w apelacji. Sąd Rejonowy prawidłowo umotywowwał dlaczego zdecydował o wyłączeniu pojazdów, do kierowania którymi uprawnia prawo jazdy kat. T spod zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd Okręgowy podzielił to stanowisko. Brak takiego wyłączenia z uwagi na sytuację oskarżonego powodowałoby dla niego nadmierną dolegliwość. W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok wyłączając te pojazdy z zakresu zakazu. Jest to zgodne z treścią art. 42 § 2 kk, który wyraźnie stanowi, że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 437 § 1 kpk Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 627 kpk. W ich skład wchodzi: ryczałt za doręczenia pism – 20 zł oraz opłata ustalona na podstawie art. 2 ust 1 pkt 2 i art. 3 ust 1 ustawy z 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych (Dz.U z 1983 r nr 49 poz 233 z późn. zm.).

SSO Bogna Kuczyńska

KK